

РЕШЕНИЕ

№ 2955

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 05.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12324** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], адрес на управление- [населено място], р-н К. село, [улица], представлявано от Т. Х. Д. против Решение № ПИ-426/01.12.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата [фирма] срещу отказ по искане за разрешаване на неотложни плащания на основание чл.229 от ДОПК с изх. № С200022-000-0507598/09.11.2020г. на Р. И. Я.- Г. - главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП, като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че с искане вх. № 200022-000-0507598/30.10.2020г. в ТД на НАП и във връзка с Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С200022-023-0001043/27.03.2020 г. е [фирма] е поискало разрешаване на неотложно плащане на основание чл. 229 ал. 1 от ДОПК, като са посочени конкретните суми и основанията, от които произтича задължението. В жалбата са изложени мотиви за незаконосъобразност на оспорения акт поради неправилна преценка на представените с искането за неотложни плащания доказателства. Счита, че е налице оглед неизпълнението на материалноправни норми от една страна и противоречие с целта на закона, от друга. Искането до съда е за отмяна на оспорвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разности за държавна такса.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като неоснователна

и недоказана и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град като взе предвид изложеното в жалбата, възраженията на ответника и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна- адресат на оспорения административен акт и в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. № С200022-023-0001043/27.03.2020 г. е наложен заповест за банкиране на [фирма] с ЕИК[ЕИК] за вземане с предполагаем размер 97 381, 06 лв. Постановлението е обжалвано пред директора на ТД на НАП С. и е мълчаливо потвърдено, като липсват данни за обжалване по съдебен ред. С Определение №5537/23.07.2020 г. на Административен съд София-град, постановено по дело № 6934/2020 г., 13 състав, е удължен срокът на наложените предварителни обезпечителни мерки до приключване на ревизионното производство с издаване на ревизионен акт или до неговото прекратяване.

На 03.04.2020 г. е постъпило Искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК с вх. №С200022-000-0152838/14.04.2020 г. Във връзка с искането публичният изпълнител е издал Разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК изх. №0200022-000-0152838/ 28.04.2020 г.

На 10.07.2020 г., от страна на жалбоподателя е подадено Искане за разрешение за неотложни плащания с вх. №0200022-000-0311697/10.07.2020 г., във връзка с което, от страна на публичен изпълнител е издадено Разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК изх. №0200022-000-0311697/ 20.07.2020 г.

На 14.08.2020 г. е подадено Искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК с вх. № 0200022-000-0370373/14.08.2020 г., с което се иска да бъде издадено разрешение за неотложни плащания, по което е постановен мълчалив отказ от публичния изпълнител, потвърден с решение на директора на ТД на НАП, частично отменено от съда по адм. дело № 9887/2020г. на АССГ в частта на искането за плащане на осигуровки и местни данъци и такси.

На 30.10.2020г. е подадено процесното Искане за разрешение за неотложно плащане на основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК с вх. № 200022-000-0507598/30.10.2020г. в ТД на НАП, с оглед заплащането на дължими вноски към НАП за осигуровки м.07, 08. и м. 09.2020 г. и данък за м.05,06.07. и 08.2020г. в размер на 5 629, 38 лв. ; Фактура № 173/04.05.20г. за 360 лв. по договор; фактура № 176/01.06.2020г. за 360лв. по договор; фактура № 179/01.07.20г. за 360 лв. по договор; фактура № 182/03.08.2020г. за 360 лв. по договор; фактура № 186/01.09.2020г. за 360 лв. по договор; Фактура № 512/30.04.20г. на стойност 1639.31 лв. за ел.енергия; фактура № 520/11.06.2020г. на стойност 1213.61 лв. за ел. енергия; фактура № 524/01.07.20г. на стойност 1329,74 лв. за ел.енергия; фактура № 528/31.07.20г. на стойност 1774.73 лв. за ел.енергия; фактура № 531/31.08.2020г. на стойност 943,03 лв.. за ел.енергия; фактура № 533/30.09.2020г. на стойност 1 418,42 лв.. за ел.енергия; Фактура № [ЕГН]/15.05.20г. за вода на стойност 182.56лв.; Фактура № [ЕГН]/12.06.20г. за вода на стойност 11.06 лв.;

Фактура № [ЕГН]/14.07.20г. на стойност 135.54 лв. за вода; Фактура № 99265506/14.08.2020г. на стойност 107,88 лв. за вода; Фактура № 99945653/15.09.2020г. на стойност 116,17 лв. за вода Фактура № [ЕГН]/24.07.20г. за мобилни услуги на стойност 25.31 лв.; Фактура № [ЕГН]/24.09.20г. за мобилни услуги на стойност 25.31 лв.; Фактура № [ЕГН]/16.06.2020г. на стойност 178.80 лв. за абонаментно обслужване по трудова медицина; ДДС за внасяне за м.08.2020г. на стойност 116,99 лв. и за м.09.2020г. на стойност 243,69 лв.; Данък недвижим имот и такса битови отпадъци с падеж 30.09.2020г. на стойност 10 891,66 лв. По това искане публичният изпълнител е постановил отказ, обжалван пред горестоящия административен орган, който го е потвърдил с решение № № ПИ-426/01.12.2020 г.

В хода на делото е приета и приложена цялата административна преписка, както и допълнително представените и приети в съдебно заседание от страните писмени доказателства.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт и в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 267 от ДОПК – директора на ТД на НАП.

В нормата на чл. 229 от ДОПК е предвидена възможност публичният изпълнител с разпореждане до банката да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Разрешението се издава, при условие че сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника и забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни. Условието са кумулативни.

Установяването, че предпоставките по чл. 229, ал.3, т.1-3 ДОПК съществуват, е в тежест на длъжника. Преценката на публичния изпълнител се извършва въз основа на писмена молба от ДЗЛ с приложени към нея доказателства – чл. 229, ал.2 ДОПК. С аргумент от цитираната разпоредба публичният изпълнител няма задължение да укаже на молителя необходимостта да посочи допълнителни доказателства за установяване на предпоставките по чл. 229, ал.1, т. 1-3 ДОПК. Целта на уредбата е да се предостави възможност на ДЗЛ да се разпорежи с част от запорираните средства, за да продължи своята дейност и да реализира приходи, с които да погасява задълженията си, включително към фиска. При разглеждания способ за погасяване на задълженията следва да се осъществи контрол спрямо паричните потоци на длъжника, така че той да продължи дейността си, но едновременно с това се мотивира доброволно да изпълнява задълженията си. Разрешението за неотложни плащания се възприема като своеобразно споразумение за разсрочване на задълженията, чието произнасяне е обусловено от задълбочен анализ на доказателствата, подкрепящи искането.

В оспореният отказ, както и в потвърждаващото го решение не са изложени никакви мотиви, свързани с посочените основания по чл. 229, ал.3 ДОПК. Според публичния изпълнител респ. решаваият орган, дружеството няма и не очаква постъпления по банковите си сметки, върху които е наложен запора, установено от прогнозния

паричен поток на дружеството. Установено е, че паричния поток се пренасочва извън запорираните сметки, като в посочените в счетоводните сметки получени суми от наеми не постъпват по запорираните сметки, което според решаващият орган означава, че дружеството реално не е в затруднение. В оспорения акт обаче, не е направен анализ относно наличието или липсата на тези условия, налагащи неотложни плащания. Макар и да са обсъдени предствените към издадения отказ писмени доказателства, освен мотивите на органите по приходите, че представените фактури не са подкрепени с допълнителни доказателства, не е изследвана тяхната връзка с основната дейност на дружеството, необходимостта от извършването на плащания и по кои от посочените задължения. Не са изследвани и обсъдени последиците от неизвършването на плащанията, за които се иска разрешение върху дейността на дружеството. Налагането на мерки за предварително обезпечение цели осигуряване плащането по задължения, които са предполагаеми. Затова е необходимо, при направено искане за неотложни плащания да се направи проверка дали е налице промяна в размера на предполагаемите задължения, дали лицето, в случая ревизираното лице, осъществява ефективна търговска дейност, реализира ли приходи от тази дейност. След това следва да се прецени дали плащанията, за които се твърди, че са нетложни са от такъв характер, доколкото са свързани с дейността на лицето и какви биха били последиците за търговската дейност. Следва да е предвиди и възможността при липса на осъществяване на тези плащания да бъде сериозно затруднена и дори преустановена дейността на ревизираното лице, което по сигурен начин ще доведе до затруднено и дори невъзможно плащането на публичните задължения.

На следващо място невъзможността на длъжника да извършва плащания по фактури за доставки и други подобни действително може да доведе до тежки стопански последици по смисъла на чл. 229, ал. 3, т. 23 от ДОПК.

Анализ на посочените по горе обстоятелства не е направен в оспорените отказ за неотложни плащания и решение на директора на ТД на НАП. Изложената причина, че по този начин ще се намали размера на наложеното обезпечение е извън формулираните основания по чл. 229, ал.3 от ДОПК. При затруднена и спряна основна дейност на ревизираното лице, което ще го лиши от приходи, събирането на публичното задължение също ще бъде сериозно затруднено.

В конкретния случай, за да потвърди отказа за издаване на разрешение, ответникът е приел още, че лицето има средства извън запорираните по банковите му сметки.

Изложените в оспорения отказ твърдения, че дружеството получава приходи от наеми, които не постъпват по запорираните банковип сметки, са необосновани в случая. Действително в приложения по делото прогнозен паричен поток за месеците 10,11 и 12.2020г. са отразени постъпления от наеми в общ размер на 3 348 лв., но посочения размер на задълженията на дружеството е далеч по-голям. Следва да се отбележи още, че в дружеството работят по трудов договор и две лица (освен управителя), за чиито възнаграждения не е поискано освобождаването на суми и би могло да се приеме, че именно от получените от наеми суми ще се покрият трудовите възнаграждения на работниците. Следователно няма как да се приеме, че с цитираните суми за наеми дружеството може да покрие неотложните си плащания.

Предвид така изложеното, съдът приема, че жалбата е основателна. Оспореният отказ за издаване на разрешение за неотложни плащания и решението на директора на ТД на НАП С., с която е потвърден са издадени при липса на мотиви, липса на

фактически и правни основания, обосноваващи нуждата или липсата от необходимост за неотложни плащания поради обстоятелства по смисъла на чл. 229, ал.3 ДОПК, липса на всякакъв анализ на приложените към искането доказателства.

Изложеното налага решението на директора на ТД на НАП С. и потвърдения с него отказ за неотложни плащания по направеното от [фирма] искане да бъдат отменени. Преписката следва да се изпрати на публичен изпълнител при ТД на НАП С. за ново произнасяне по искането за издаване на разрешение за неотложно плащане, с вх. № 200022-000-0507598/30.10.2020г., при което да се анализират представените с искането писмени доказателства, да се изследва наличието или липсата на условията по чл. 229, ал. 3 ДОПК, да се направи преценка за необходимостта от извършване на исканите плащания, с оглед осъществяване на основната дейност на дружеството и възможността му да реализира приходи.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 50 лв. за заплатената държавна такса по делото.

По изложените съображения и на основание чл. 268 от ДОПК, Административен съд София град, III отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-426/01.12.2020г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С..

ОТМЕНЯ отказ за издаване на разрешение за неотложно плащане по чл. 229 от ДОПК изх. № С200022-000-0507598/09.11.2020г., издаден от Р. И. Я.- Г., на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на публичен изпълнител при ТД на НАП С. за ново произнасяне по искането за издаване на разрешение за неотложно плащане, с вх. 200022-000-0507598/30.10.2020г., подадено от [фирма], съгласно дадените с настоящото решение указания относно прилагане и тълкуване на закона.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от Т. Х. Д. сумата в размер на 50 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: